

Overfor det ærede Medlem Hr. Parkov kan jeg henholde mig til de Bemærkninger, den højtærede Finansminister fremkom med. Vi har alle sammen haft et varmt Hjerte for de Pensionister, hvis Pension beregnes efter de gamle Lønninger, og det viste vi ved i 1920 at vedtage en Lov, som sikrede navnlig de daarligt stillede Pensionister et ekstraordinært stort Tillæg til Pensionen, saaledes at de i visse Tilfælde maaske endog saa fik noget mere, end de vilde have faaet i Tilfælde af, at de var blevet pensioneret efter den nye Tjenestemandsløvs Betingelser.

Naar det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen gjorde op den store Nedgang, der har været for Tjenestemændene, idet vi har taget 2 Gange af Dyrtidstillæget, og nu tager vi af Konjunkturtillæget, maa jeg dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at denne Nedgang i Indtægter ikke nær svarer til den Nedgang, der ifølge de statistiske Opgørelser har været i Forbrugsudgifterne. De viser nemlig, at i det sidste Aar, i den Tid, Dyrtidstillæget er blevet reduceret, har der været en Nedgang i Pristallet, der for en saadan Familie, som det ved Beregningen benyttede Budget repræsenterer, har udgjort 1 143 Kr. 46 Ø., medens Dyrtidstillægets Beskæring og Bortfald af en Trediedel af Konjunkturtillæget for den store Klasse af Tjenestemænd kun giver en Nedgang paa 810 Kr., altsaa over 300 Kr. mindre end den Nedgang, der har været i deres Udgifter til de Varer, der forbruges i en Husholdning af den Størrelse, vi regner med ved Bestemmelsen af Dyrtidstillæget til Tjenestemændene.

Jeg indrømmer, at Nedsættelsen virker haardest paa de lavere lønede Tjenestemænd, men det er af den Grund, at da vi fastsatte Dyrtids- og Konjunkturtillæg, tog vi særlig Hensyn til de lavest lønede, idet vi gav dem det samme Tillæg som de højere lønede, naar de da er oppe paa 16de Lønningssklasses Løn. En Tjenestemand med 1 800 Kr. aarlig faar akkurat det samme Dyrtidstillæg som en Tjenestemand med 18 000 Kr.s Løn, selvfølgelig fordi vi mente, at Dyrtiden virkede haardere for Tjenestemænd med smaa Lønninger. Nu, naar det gaar nedad, er det en Selvfølge, at saa virker det ogsaa mere for Tjenestemænd med de mindre Lønninger; men det er jo, fordi man tog det store Hensyn til dem, da man fast-

satte, at Dyrtidstillæget og Konjunkturtillæget skulde være noget nær det samme, skønt det sidste er graderet lidt opad for de højest lønede, men ikke i Forhold til Lønningerne. Derfor virker det ogsaa naturligvis noget haardt for de lavest lønede. Men, som jeg sagde før, blev hele Nedgangen for det store Flertal af Statstjenestemændene, baade gennem Dyrtidstillæget og Konjunkturtillæget, kun 810 Kr. mod en Prisnedgang, som viser — gennem de Regnskaber, som har været fremme —, at de Beparelser, der kan naas ved Indkøb af, hvad der hører til en saadan Families aarlige Forbrug, løber op til 1 143 Kr., saaledes at vedkommende Tjenestemænd i Forhold til selve Pristallet og Prisniveauet er godt og gunstigt stillede i Modsætning til hele den store øvrige Del af Befolkningen, som lider under de ganske urimelige Forhold og de daarlige Tider, der gør, at mange har Underskud i Stedet for Overskud af deres Bedrifter og Erhverv. Da det ærede Medlem mente, at det var rigtigst, at vi behandlede dette Forslag videre i Lønningsudvalget, skal jeg heller ikke modsætte mig det, men vil saa senere foreslaa det henvist dertil.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Søren Svendsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Lønningsudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af midlertidig Lov Nr. 259 af 18. Maj 1917 om Raadighed over Forsikringssummer for danske Skibe.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3801, Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 613).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.